

Όσον αφορά τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας και ιδίως το δικαίωμα ακρόασης του, καθόσον:

- έκρινε ότι η καθυστερημένη κοινοποίηση στοιχείων από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς ο αναιρεσείων να μπορεί να προβάλει τις παρατηρήσεις του πριν από την απόφαση περί ανανέωσης της ισχύος των επίμαχων περιοριστικών δεν αποτελούσε προσβολή του δικαιώματος ακρόασης καθότι η εν λόγω απόφαση δεν συνιστούσε νέο στοιχείο, και
- δεν άντλησε τα δέοντα συμπεράσματα που απέρρεαν από το ότι το Συμβούλιο, εν προκειμένω, δεν προέβη σε κανέναν έλεγχο.

Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, ο αναιρεσείων προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης, καθόσον:

- δεν έλαβε υπόψη ότι τα περιοριστικά μέτρα έχουν προληπτικό και, εξ' ορισμού, προσωρινό χαρακτήρα, η δε ισχύς τους εξαρτάται πάντοτε από τη συνέχιση συνδρομής των πραγματικών και νομικών περιστάσεων που συνέτρεχαν κατά τη λήψη τους, καθώς και από την ανάγκη διατήρησης τους προς επίτευξη του επιδιωκόμενου με τα μέτρα αυτά σκοπού,
- δεν διαπίστωσε ότι τα στοιχεία που προέβαλε το Συμβούλιο δεν ήταν ικανά να αιτιολογήσουν οιαδήποτε συμπεριφορά που εμπίπτει στο κριτήριο εγγραφής στους επίδικους καταλόγους, ήτοι πράξεις που συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και
- δεν θεώρησε μεμπτό το ότι το Συμβούλιο δεν εξέτασε τα στοιχεία που διαβίβασε ο αναιρεσείων στο πλαίσιο της διαδικασίας επανεξέτασης και δεν προέβη, βάσει αυτού, σε οικειούς ελέγχους.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1183/2005 του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2005, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2005, L 193, σ. 1).

Προσφυγή της 22ας Απριλίου 2021 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-259/21)

(2021/C 217/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: I. Liukkonen, I. Terwinghe)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 15 έως 17, 20 και 59, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2021/92 του Συμβουλίου της 28ης Ιανουαρίου 2021 σχετικά με τον καθορισμό, για το 2021, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων στα ενωσιακά ύδατα και για τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη, σε ορισμένα μη ενωσιακά ύδατα (¹),
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κατά το Κοινοβούλιο, οι νομοθετικές διατάξεις που διέπουν τον συγκεκριμένο τομέα, και ειδικότερα τα άρθρα 10, παράγραφος 4, και 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1241 (²) και το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/472 (³), προβλέπουν ότι μέτρα όπως αυτά τα οποία αφορά η παρούσα προσφυγή πρέπει να λαμβάνονται με κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, κατά την έννοια του άρθρου 290 ΣΛΕΕ.

Προς στήριξη της προσφυγής του, το Κοινοβούλιο προβάλλει επομένως δύο λόγους. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παρατυπία και καταστρατήγηση της διαδικασίας, στον βαθμό που τα αμφισβητούμενα μέτρα θα έπρεπε να έχουν ληφθεί με κατ' εξουσιοδότηση πράξεις κατά την έννοια του άρθρου 290 ΣΛΕΕ, και όχι με τη διαδικασία του άρθρου 43, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται διάρρηξη της σχέσης ειλικρινούς συνεργασίας, κατά παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ. Θεωπίζοντας τις προσβαλλόμενες διατάξεις μέσω διαδικασίας διαφορετικής από εκείνη που προβλέπεται σχετικά σε πράξεις στην έκδοση των οποίων είχε μετασχει και το ίδιο, το Συμβούλιο στέρησε από το Κοινοβούλιο το δικαίωμα εξέτασης που θα είχε αν ακολουθούσαν η νομότυπη διαδικασία.

(¹) ΕΕ 2021, L 31, σ. 31.

(²) Κανονισμός (ΕΕ) 2019/1241 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, σχετικά με τη διατήρηση αλιευτικών πόρων και την προστασία θαλάσσιων οικοσυστημάτων μέσω τεχνικών μέτρων, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 2019/2006, (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 του Συμβουλίου και των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1380/2013, (ΕΕ) 2016/1139, (ΕΕ) 2018/973, (ΕΕ) 2019/472 και (ΕΕ) 2019/1022 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 894/97, (ΕΚ) αριθ. 850/98, (ΕΚ) αριθ. 2549/2000, (ΕΚ) αριθ. 254/2002, (ΕΚ) αριθ. 812/2004 και (ΕΚ) αριθ. 2187/2005 του Συμβουλίου (ΕΕ 2019, L 198, σ. 105).

(³) Κανονισμός (ΕΕ) 2019/472 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαρτίου 2019, για τη θέσπιση πολυετούς σχεδίου για τα αποθέματα που αλιεύονται στα Δυτικά Ύδατα και στα παρακείμενα ύδατα, και τις αλιευτικές δραστηριότητες εκμετάλλευσης των εν λόγω αποθεμάτων, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) 2016/1139 και (ΕΕ) 2018/973, και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 811/2004, (ΕΚ) αριθ. 2166/2005, (ΕΚ) αριθ. 388/2006, (ΕΚ) αριθ. 509/2007 και (ΕΚ) αριθ. 1300/2008 (ΕΕ 2019, L 83, σ. 1).